

Visor och dikter till kabaré och auktion

Av Ruth Hedman

Gunnar Julin »Julle« och jag har tillsammans under mina tjuugoett år på Brunnen gjort över femtio cabaréprogram. Jag texter och han musik.

Melodi: stig Olins *Vi tror på sommaren*

Vi tror, vi tror på Sätra brunn.
Vi tror, vi tror att om en stunn
försvinner krämpor, du blir glad
av salta liksom tallbarrsbad,
av ultraljud och terapi
och gymnastik du pigg ska bli,
av kortvåg, lera, tvålmassage
och surbrunnsvatten glas på glas.

Auktionsvisa

Melodi: *Temperaturen...*

Reumatismen är svår uti kroppen,
så det är därför ni har kommit hit.
Alla behandlingar här dom är toppen
Dom reparerar er nog bit för bit.

Nils-Johan Höglund och andra doktorer
Söta små systrar av alla le slag.
Ordnar och fixar, så alltid nån jour är
ni kan få piller båd' natt liksom dag.

Att hålla handen och så promenera
fram och tillbaka i vår fina park.
Det brukar vår sjukgymnast ordinera.
Därav till kropp liksom själ blir man stark

Rulladerulla det har ni på kvällen
när folk ska sova, det vet vi nog å.
En kompis gnäller, en ann' är en snäll en,
som inte bråkar fast teven är på.

Men nu i kväll så ska vi auktionera
ut alla grejer som här ni har skänkt.
Och auktionisten han har spekulerat
på resultat ingen nånsin har tänkt.

Det ni vill ha, eller inte behöver,
det kan ni köpa på våran auktion.
Häv upp er röst och bju över, bju över.
Här är minsann ingen realisation.

Första Cabarén i nyrenoverade salongen.

Godafton kära vänner, hedervärda publikum.
Jag hoppas ni er känner hemma här i detta rum,
som har fått en välbehövlig renovering.

Smakfullt valda stiltapeter, klädda soffor, fin ridå
framför scen, där många sorters underhållning ni kan få,
som skall bidra till er rehabilitering.

Så, kära gäster här i vår salong.
Känn vindfläkt ifrån tid, som var en gång.
Men också friska vindar från vårt eget nittital.
I Sättra societetssalongens nu så vackra sal.

På Sättra Brunn står tiden still så mycket man kan önska
och friska örter nickar till bland hälsovänlig grönska.
Där glimmar ett idyllens ljus kring gröt och surbrunnsvatten,
och åldriga små röda hus ger önskvärd ro om natten.

Där blir man stärkt till kropp och själ
av baden man får nyttja.
Ja tänk ändå vad man mår väl
av vatten, gröt och gyttja.

Här vi trivs förvisst,
här är aldrig trist.
Uppå Sättra så härligt man mår.

Nästa år kära vän
kanske ses vi igen,
om av doktorn remissen du får.

Vi som här i kväll har landa'
uppå Skogsgårdens veranda
för att snacka lite granna med varann.
Kanske klagar på det mesta
men vi tror nog att de flesta
innerst inne tycker alltihop går an.

Varje dag vi hungrigt linka
fram och hugger ost och skinka
och allt annat som på bordet kommer fram.
Och tar ibland
nog lite grand
båd' skon- och vegmat från nån ann.

Refräng:
Hååå jaja, sånt händer
och innan mer anländer
ifrån stora köket gnäller vi en smula.
Oftast kommer det en kökspojke som en kula
på mopedmaskinen,
med något i kantine,
som passar matsedeln vi har
och så är saken klar.

När vi ätit upp vår stuvning
allihop vi får en duvning
uti bad, behandlingshus och terapi.
Vi blir hungriga till tusen
så ifrån behandlingshusen
ner till kaffestugan genast slinker vi.

Och där glömmar man förbudennär på tårta man blir bjuden,
då är veg-, diet- och skonkost utopi.
Hur ska det bli,
det undrar vi
med såna mängder kalori

Refräng:

Vi får dra in på maten
och inte fylla faten.
Den som inte följer kostordinationen*
blir för fet och mister alldeles fasonen.
Men i fall som detta,
vet Karin Fall det rätta.
Det struntar ni fullkomligt i
för snart så reser ni.

Mel: Vilken underbar värld..

Jag ser parkens träd och röda små hus
och kvistar och blommor i kannor och krus.
Vilken värld, vilken underbar värld.

Och liksom i trans jag till matsalen går,
av söta små änglar jag uppässning får.
Vilken mat, vilken underbar mat.

Ljuvliga bad i bassängen jag får,
ompysslad blir jag från huvud till tår.
Och kaffe med bullar på Skogis altan,
det är liksom höjdpunkten på hela dan.

Jag träffar en vän, trycker ömt någons hand,
på dansbanan blir jag uppbjuden ibland.
Vilken stunn på en underbar brunn.

Jag hoppas en fe med sitt trollspö ser till
att svångremmen lossas och folk strömmar till.
Här finns bot, inga nedläggningshot.
Bara bot, inga nedläggningshot.

Rut Hedman framför *Tack Nils-Johan*
i Kalseniusmatsalen 1991

Tack Nils-Johan

Melodi: René Gaston Wahlbergs *Johan på Snippen*

Nils-Johan Höglund ska gå i pension.
Det är en synnerligen dum fason.
Han här på Brunnen är just den person,
som månar om dess fina tradition.

Han här på Sättra, i ur som i skur,
är personifierad brunnskultur.
Inger den trygghet, som gästen vill ha,
för att få känna att det här är bra.

Refr:

Hur ska man nu få remiss, hur ska man få en spruta
Ja, jag undrar sannerligen hur ska detta sluta?
Vem kan ta över, vem har sån profil,
känsla för människor, humor och stil,
Hur vår brunn ska klara sej är inte gott att veta,
utan intendenten och hans lilla Margareta.
Att stora skrällen ibland det kan bli,
är ganska troligt, det ska ni få si.

Jag varit gäst här, så länge jag minns
och är ett mycket rekordeligt kvinns.
Som vet precis vad jag tycker och vill
och nu ska jag sannerligen tycka till.

Jag vill att Brunnen ska va' som förut.
Hoppas dom inte börjar rensa ut
gammaldags tråkaren som är så skönt,
fyllda med tallbarrsvatten, varmt och grönt,

Refr:

Den som ska ta över, ska vår Sättraanda skydda,
så att mysigheten får va kvar i varje hydda.
För en oas, det är just vad här är
och det är läkedom att vara här.
Uti parken finns så många underbara ställen.
Och här bjuds det fina underhållningar på kvällen.
Mätt och belåten man blir varje då'.
Tänk att man ändå får ha det så bra.

Så kära ni, som bestämmer och styr,
nu – när på Sättra nya tider gryr.
Tänk på att vårda dess fina kultur,
så att det ingenstans får spåra ur.

Ofvandahl, Skragge, Kalsenius här
skapat en hälsobrunn med atmosfär.
Nu tre decennier Nils-Johan har sett till
att Sättra brunns kultur finns kvar.

Refr:

Under årens lopp han inte bara ordinerat,
han har spelat cabaré och runt med oss spatserat
bland alla husen i lunkprocession.
I många sammanhang han tagit ton.
En tenor utav Guds nåde, med berättargåva
och att vi ska sakna honom, ja det vill jag lova.
När han har nått pensioneringsårtal,
då har han alls inte längre nåt val.

Cabaré 1991 Mel: Thore Skogmans *Penninggaloppen*

En liten visa sjunger vi,
 den handlar om ekonomi,
 kronor en, kronor två, kronor tre, kronor fyr, kr fem,
 kr sex, kr sju, kr åtta och (tjufem)
 Att klöver spara in
 har blivit Brunnens medicin,
 bara trist är det visst
 när det börjar bli brist
 då blir det gnäll och grin.
 Ja, se pengar, ja, se pengar,
 är till bekymmer för oss och landstinget.

Att reparera, bygga till,
 det är ju nåt som Brunnen vill,
 kronor en, kronor två, kronor tre, kronor fyr, kr fem,
 kr sex, kr sju, kr åtta och (tjufem)
 Det räcker inte långt,
 det känns som om vi sitter trångt.
 Stanna till och begrunda
 att pengar är runda,
 dom rullar som dom vill.
 Ja, se pengar, ja, se pengar,
 är till bekymmer för oss och landstinget.

Visst händer det ibland förvisst,
 att sånt går först, som bort va sist
 kronor en, kronor två, kronor tre, kronor fyr, kr fem, kr sex,
 kr sju, kr åtta och (tjufem)
 Det därför viktigt är minsann,
 att rätt man ransonera kan,
 så att allt räcker till
 och ej blir något spill,
 som retar landstingsman.
 Ja se pengar, ja se pengar,
 är till bekymmer för oss och landstinget.

Och Gertrud satt i lampans sken,
var trött i huvud liksom ben
kronor en, kronor två, kronor tre, kronor fyr, kr fem,
kr sex, kr sju, kr åtta och (tjufem)
Hon tänkte rätt och slätt,
det här var minsann inte lätt.
Jag blir flat och plakat,
ska det räcka till mat
och en skaplig efterrätt.
Ja se pengar, ja se pengar,
är till bekymmer för oss och landstinget.

Men trots att kovan blivit snål,
så blir vi mätta alla mål,
kronor en, kronor två, kronor tre, kronor fyr, kr fem,
kr sex, kr sju, kr åtta och (tjufem)
kan räcka ganska bra, om bara man är nöjd och gla',
skrapar kålen ur skålen
och knaprar på svålen
och tycker vi har bra.
Då blir pengar, då blir pengar,
inget bekymmer för oss och landstinget.

Refr:

Hååå jaja, sånt händer
och innan mer anländer
ifrån stora köket gnäller vi en smula.
Oftast kommer det en kökspojke som en kula
på mopedmaskinen,
med något i kantine,
som passar matsedeln vi har
och så är saken klar.